

борището си и да се поучава. Иначе, работитѣ нѣма да се наредятъ добре. Ние не сме дошли на земята по своя воля. Човѣкъ се ражда и умира, но нито раждането, нито умира-нето зависятъ отъ него. Той е дошълъ на земята като чиновникъ, назначенъ съ указъ. Както е назначенъ, така единъ день ще го уволнятъ пакъ съ указъ. Ние наричаме назначаването на служба — раждане; уволняването пъкъ наричаме смъртъ. Когато умре нѣкой, близкитѣ му плачатъ; когато се роди дете, всички се радватъ. Въ нѣкой народи е точно обратното: когато нѣкой умре, тамъ се радватъ; когато нѣкой се роди, плачатъ. Споредъ насъ, правилно е и когато умира човѣкъ, и когато се ражда, да се радваме. Раждането е начало на живота, когато човѣкъ слиза на земята да изправи погрѣшкитѣ си. Смъртта е краятъ на живота, когато човѣкъ ликвидира съ погрѣшкитѣ си. Тѣй щото, дойде ли въпросъ до смъртта, трѣбва да гледате на нея като на ликвидация съ грѣховетѣ, съ престѣпленията. Не е важно, дали грѣховетѣ сж голѣми или малки. Важно е, че трѣбва да се ликвидира съ тѣхъ по най-разуменъ начинъ. Човѣкъ трѣбва да се ражда всѣки день и да умира всѣки день. — По колко пѣти на день? — Безброй пѣти. Колкото по-скоро и повече пѣти човѣкъ се ражда и умира, толкова по-добре за него. Когато нѣкой заболѣе, близкитѣ му веднага викатъ лѣкаръ да го лѣкува, да може още да поживѣе. Има смисълъ да живѣе човѣкъ на земята, но при условие да изплаща дълговетѣ си. Не изплаща ли дълговетѣ си, не изправя ли погрѣшкитѣ си, животътъ за човѣка нѣма смисълъ. Ако въ единъ животъ човѣкъ не може да изплати всичкитѣ си полици, желателно е да изплати поне частъ отъ всѣка полица. Другояче животътъ на земята не може да се оправдае.

„Добрата сѣбота“. Въ Божествения свѣтъ сѣботата се явява като велико начало на нѣщата. Щомъ се яви това разумно начало въ човѣка, редъ други сили, които не сж добре разположени къмъ него, започватъ да му противодействуватъ. Това показва, че всѣки човѣкъ има свои невидими врагове. Каквото добро намисли да направи, веднага тия сжщества, негови неприятели, се опълчаватъ противъ него. Ако нѣкой момъкъ хареса една мома и реши да се ожени за нея, веднага тия неприятели, отъ негова и отъ нейна страна, започватъ да имъ прѣчатъ. Тѣ настройватъ всички тѣхни съседи, познати, роднини даже, които започватъ да ги укоряватъ, да развалятъ добритѣ имъ намѣрения. Защо трѣбва да имъ прѣчатъ? Какво имъ влиза въ работа, дали тѣзи млади